

Svenska
Bankföreningen
Swedish Bankers' Association

SVENSKA
FONDHANDLARE
FÖRENINGEN

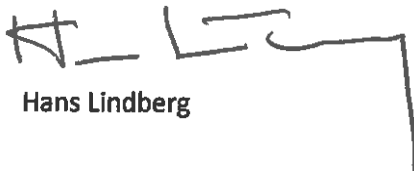
Till Finansmarknadsminister Per Bolund

Svenska Bankföreningen och Svenska Fondhandlareföreningen hemställer om lagändring som möjliggör för svenska finansiella institut, främst banker, att vara deltagare i avvecklingssystem belägna utanför EU/EES. Om Storbritannien lämnar EU utan att träffa avtal om deltagande i EES kommer svenska finansiella institut inte längre kunna vara deltagare i systemviktiga avvecklingssystem för betalningar och valuta belägna i det landet såsom CLS Bank och LCH.

Skälen framgår av bilagda framställan.

Stockholm den 11 oktober 2017

Svenska Bankföreningen

Hans Lindberg

Svenska Fondhandlareföreningen

Kerstin Hermansson

Kontaktpersoner i ärendet är Åsa Arffman, Bankföreningen och Lars Afrell,
Fondhandlareföreningen

Stockholm den 11 oktober 2017

Till Finansdepartementet

Framställan om lagändring

Svenska Bankföreningen och Svenska Fondhandlareföreningen hemställer om lagändring som möjliggör för svenska finansiella institut, främst banker, att vara deltagare i avvecklingssystem belägna utanför EU/EES. Om Storbritannien lämnar EU utan att träffa avtal om deltagande i EES kommer svenska finansiella institut inte längre kunna vara deltagare i systemviktiga avvecklingssystem för betalningar och finansiella instrument belägna i det landet.

Lagtext

Förslag till ändring i lagen (1999:1309) om system för avveckling av förpliktelser på finansmarknaden

2 §¹

Nuvarande lydelse

I denna lag avses med

administratör: ett företag som är ansvarigt för verksamheten i ett avvecklingssystem; företaget anses som deltagare i systemet,

anmält avvecklingssystem: ett avvecklingssystem som en stat inom EES har anmält till Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten eller till Eftas övervakningsmyndighet,

clearingorganisation: ett företag som har tillstånd att driva clearingverksamhet enligt lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden,

EES: Europeiska ekonomiska samarbetsområdet,

kollektivt obeståndsförfarande: konkurs, företagsrekonstruktion eller annat därmed jämförbart förfarande,

samverkande system: två eller flera anmälda avvecklingssystem vars administratörer har ingått ett ömsesidigt arrangemang som innebär att överföringsuppdrag verkställs mellan systemen, och

värdepapperscentral: detsamma som i artikel 2.1.1 i förordning (EU) nr 909/2014, i den ursprungliga lydelsen.

Föreslagen lydelse

anmält avvecklingssystem: ett avvecklingssystem som en stat inom EES har anmält till Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten eller till Eftas övervakningsmyndighet, *eller ett annat avvecklingssystem som Finansinspektionen har beslutat ska likställas med ett sådant avvecklingssystem på grund av systemets betydelse för finansmarknadernas funktion och den finansiella stabiliteten,*

7 a §

Finansinspektionen får besluta att ett annat avvecklingssystem, på grund av systemets betydelse för finansmarknadernas funktion och den finansiella stabiliteten, ska likställas med ett avvecklingssystem som en stat inom EES har anmält till Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten eller till Eftas övervakningsmyndighet om systemet står under tillfredsställande tillsyn och uppfyller de krav som ställs på motsvarande system inom EES.

¹ Senaste lydelse 2016:54.

Förslag till ändring i lagen (2015:1016) om resolution

2 kap.

1 §²

I denna lag avses med

anmält avvecklingssystem: ett avvecklingssystem som ett land inom EES har anmält till Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten eller till Eftas övervakningsmyndighet,

anmält avvecklingssystem: ett avvecklingssystem som en stat inom EES har anmält till Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten eller till Eftas övervakningsmyndighet, *eller ett annat avvecklingssystem som Finansinspektionen har beslutat ska likställas med ett sådant avvecklingssystem på grund av systemets betydelse för finansmarknadernas funktion och den finansiella stabiliteten,*

[...]

² Senaste lydelse 2017:706.

Bakgrund

Syftet med direktivet 98/26/EG om slutgiltig avveckling i system för överföring av betalningar och värdepapper, nedan Finalitydirektivet, är att stärka den finansiella stabiliteten i det finansiella systemet genom att reducera de rättsliga riskerna vid avveckling i avvecklingssystem. Sådana system har stor betydelse för finansmarknaderna och problem i avvecklingssystem skulle kunna utgöra ett hot mot det finansiella systemets stabilitet. Eftersom betydelsen av centrala motparter har ökat, särskilt efter den finansiella krisen, omfattas dessa numera av skyddet för avvecklingssystem. Något förenklat innebär skyddet att transaktioner som lagts in i ett system inte kan återkallas och är skyddade gentemot anspråk från tredje man. Även nettning, bilateral och multilateral, av förpliktelser och positioner i sådana system är skyddade liksom möjligheten att realisera ställda säkerheter.

Finalitydirektivet har genomförts i svensk rätt genom lagen (1999:1309) om system för avveckling av förpliktelser på finansmarknaden (avvecklingslagen) samt ändringar i befintliga lagar, främst lagen (1991:980) om handel med finansiella instrument. Skyddet i svensk rätt är bestämt till s.k. anmälda avvecklingssystem inom EU och EES. Denna avgränsning innebär att svenska finansiella institut som deltar i avvecklingssystem utanför EU och EES inte kan garantera att t.ex. transaktioner inlagda i ett sådant system eller utförd nettning är rättsligt hållbara gentemot anspråk från tredje man. Det kan av denna anledning finnas en beaktansvärd risk för att system utanför EU/EES inte anser sig kunna godta svenska finansiella institut som deltagare/medlem.

CLS Bank

Continuous Linked Settlement Bank (CLS) är ett globalt system för clearing och avveckling av valutatransaktioner. I CLS kan deltagarna göra betalningar som uppstått till följd av valutatransaktioner på ett sätt som är utformat för att eliminera den allvarligaste typen av avvecklingsrisk som förknippas med valutatransaktioner, nämligen risken att förlora en betalning som överförs till motparten ("principal risk"). Via CLS avvecklas nämligen alla betalningar enligt principen betalning mot betalning (PvP eller Payment versus Payment). Detta uppnås genom att medlemmarna har konton – ett för varje valuta – i CLS. Över dessa konton avvecklas båda leden i valutatransaktionen samtidigt.

Svenska kronor är en av de 18 valutor som kan avvecklas via CLS. Övriga valutor är amerikanska dollar, australiensiska dollar, brittiska pund, danska kronor, euro, hongkongdollar, israeliska shekel, japanska yen, kanadensiska dollar, koreanska won, mexikanska peso, norska kronor, nya zeeländska dollar, schweizerfranc, singaporedollar, ungerska forint och sydafrikanska rand.

CLS ägs av användarna och huvudkontoret ligger i New York, USA, vilket innebär att Federal Reserve Bank of New York har huvudansvaret för tillsyn och övervakning av CLS. CLS övervakas dock gemensamt av de deltagande valutornas centralbanker (däribland Riksbanken). CLS styrs av engelsk lag och CLS är för närvarande ett godkänt (anmält) avvecklingssystem enligt Finalitydirektivet.

CLS-systemet möjliggör således samtidig avveckling av en underliggande valutaaffär. Detta innebär att den slutgiltiga avvecklingen av en betalning i en valuta endast genomförs om motvärdet i annan valuta avvecklas samtidigt. Detta medför att risken elimineras att den ena delen av en valutaaffär

avvecklas slutligt utan att den andra delen av valutaaffären gör detsamma, den s.k. avvecklingsrisken (Herstatt-risken). Genom avveckling via PvP säkerställer CLS att underliggande värde på en valutaaffär är skyddad. Skulle den ena parten i en valutaaffär inte leverera sin del enligt gällande regelverk kommer CLS att återbetala det belopp den andra motparten levererat till CLS.

SEB, Handelsbanken, Swedbank och Nordea är alla direktmedlemmar (s.k. Settlement Members) och aktieägare i CLS samt användare av systemet. Utöver detta agerar flera av de svenska bankerna i en eller flera av följande roller i varierande omfattning. För att kunna avveckla via CLS i en valuta krävs antingen direkt access till valutans lokala clearing-infrastruktur eller via ett avtal med en bank med denna access, s.k. *Nostro Agent* eller direktmedlem. I svenska kronor finns cirka 60 deltagare, varav fem stycken är direkta medlemmar i den svenska clearing. Övriga deltagare är därmed hänvisade till någon av de fem direktmedlemmarna för avveckling i svenska kronor i CLS. Företag och andra finansiella Institutioner (exempelvis fondbolag och försäkringsbolag) erbjuds, att via en CLS-ansluten Bank, s.k. *Third Party Provider*, eliminera avvecklingsrisken i sin valutahandel. Svenska banker agerar också som s.k. *Liquidity Provider*. I denna roll har banken ett åtagande att tillhandahålla likviditet kortsiktigt i en situation då CLS är i behov av likviditet i en valuta (SEK, NOK eller DKK) för att kunna slutföra avvecklingen i en given valuta. Detta scenario skulle kunna uppstå om en deltagande medlem i CLS drabbats av exempelvis tekniska problem vilket omöjliggör leverans av relevant valuta inom angivna tidsramar. Noterbart är dock att CLS, sedan starten 2002, aldrig behövt utnyttja denna möjlighet i någon av ovan nämnda 18 valutor.

Sedan introduktionen av de nordiska valutorna i CLS år 2003 har de svenska bankerna uppnått följande positiva effekter av deltagande. Avvecklingsrisken i valutahandel har eliminerats. Den multilaterala nettningen i CLS innebär en ökad effektivitet i utnyttjande av likviditet i samband med avveckling. Vidare har den operationella risken minskat eftersom antalet betalningar och tillhörande avstämningar minskat dramatiskt. I stället för att bilateralt hantera varje enskild valutaaffär som en avgående respektive en ankommande betalning sker en nettobokning per valuta och innevarande valutadag (antingen erhåller banken ett belopp i en handlad valuta eller så ska ett belopp för en valuta betalas till CLS).

CLS är det dominerande globala betalningssystemet för avveckling av valutaaffärer i 18 valutor. Något jämförbart alternativ existerar inte på marknaden. Fortsatt deltagande i CLS för svenska banker är en absolut nödvändighet ur såväl ett riskeliminerings- som ett konkurrensperspektiv.

LCH

LCH (LCH Clearnet Limited) är den dominerande centrala motparten i EU och har säte i Storbritannien. LCH clearar flera olika tillgångsslag, bl.a. derivatkontrakt, aktier och räntor inklusive repor samt råvaror. Tre av de svenska storbankerna är idag deltagare hos LCH och andra svenska finansiella institut clearar hos LCH via ombud. Den del av LCH som tillhandahåller central motpartsclearing av ränteswappar benämns Swapclear, och det är här de svenska bankerna är mest aktiva. Tidigare har LCHs clearing av ränteswappar varit mest relevant för den svenska marknaden, och det är den fortfarande, men numera måste även aktieclearingen beaktas. Detta eftersom LCHs aktieclearing, kallad Equityclear, nu clearar transaktioner också från börsen i Stockholm. Flödena i

SEK kan därför öka på LCH, dock är värdena och riskerna i aktieclearingen mindre än i clearingen av ränteswappar.

Efter den finansiella krisen har central motpartsclearing fått ökad betydelse. Politiska beslutsfattare, företrädare för centralbanker och tillsynsmyndigheter förespråkar samtliga att all avveckling på de finansmarknaderna ska om det är lämpligt ske genom central motpartsclearing. En följd av detta är att det allt oftare ställs krav i olika regelverk på att transaktioner ska avvecklas genom en central motpart. Vad gäller regelverket i EU kan EMIR och MiFIR/MiFID II nämnas liksom att kapitaltäckningsreglerna innehåller incitament för clearing genom central motpart. Det bör tilläggas att kommissionen vintern 2016 lade fram ett förslag om återhämtning och resolution av centrala motparter (COM(2016)856/2) och våren 2017 ett förslag om ändrade regler för tillsyn av centrala motparter i EU och tredjeland, KOM(2017) 331.

LCH är den dominerande centrala motparten i Europa och för vissa tillgångsslag finns det inget jämförbart alternativ idag. Fortsatt deltagande i LCH är för svenska banker och den svenska finansmarknaden av väsentlig vikt ur såväl ett riskeliminerings- som ett konkurrensperspektiv.

Följder av ett brittiskt utträde ur EU för CLS och LCH

Enligt Finalitydirektivet kan medlemsstaterna i EU (även tillämpligt på EES) godkänna avvecklingssystem om den medlemsstatens lag är tillämplig på systemet. Godkännandet ska medföra att avveckling och nettning i systemet är skyddat om en deltagare i systemet blir insolvent. Såväl CLS som LCH är godkända av Bank of England i enlighet med Finalitydirektivet. Om Storbritannien beslutar att lämna EU kommer CLS och LCH inte längre att vara godkända avvecklingssystem efter det att Storbritannien har lämnat EU. Enligt de unionsrättsliga regler som är tillämpliga på ett utträdesförfarande kan det förväntas att detta sker i mars/april 2019, förutsatt att detta inte ändras till följd av de nu pågående utträdesförhandlingarna mellan Storbritannien och EU27.

Fråga har därför uppkommit om Finalitydirektivets tillämpningsområde enligt svensk lag bör ändras, i anledning av att Storbritannien kan komma att lämna EU och såvitt känt inte heller har för avsikt att träffa ett avtal om att ansluta sig till EES.

Gällande svenska regler

Det grundläggande regelverket för skydd av avvecklingssystem är som nämnts avvecklingslagen. Den lagen innehåller det huvudsakliga genomförandet i svensk rätt av Finalitydirektivet (98/26/EG) och behandlas i proposition 1999/2000:18 Förstärkt skydd för avvecklingen av förpliktelser på finansmarknaden. Syftet med direktivet och det svenska genomförandet var att stärka stabiliteten i det finansiella systemet genom att reducera de rättsliga riskerna vid avveckling av förpliktelser på finansmarknaderna (prop. 1999/2000:18 s.1). Denna avveckling sker i betydande omfattning i avvecklingssystem. Den svenska lagstiftningen som skyddar avveckling och nettning i avvecklingssystem begränsar skyddet till system som en stat inom EES har anmält till Esma eller till Eftas övervakningsmyndigheter. Det kan konstateras att lagstiftaren var tveksam till Finalitydirektivets tämligen vida definition av vad som skulle kunna anses som ett (skyddsvärt) system. I de svenska förarbetena pekas centrala betalnings- och värdepappersavvecklingssystem ut såsom skyddsvärda. I linje med detta infördes i svensk rätt också ett krav på att ett system i Sverige ska ha en operatör, i praktiken en organisation som bedrev clearingverksamhet enligt den då gällande lagen om börs- och clearingverksamhet (se prop. 1999/2000:18 s. s.47-51). Det kan i detta

sammanhang noteras att det i nämnda proposition fördes ett resonemang om behovet av att reducera risknivån på valutamarknaden och den då pågående uppbyggnaden av CLS, se prop. 1999/2000:18 s. s. 50 och fotnot 20. Numera har även EU accepterat att ett system kan ha en administratör eller operatör, se proposition 2010/11:95 Moderniserade regler för avvecklingssystem och finansiella säkerheter och de ändringar som gjordes i Finalitydirektivet genom direktiv 2009/44/EG. Värdepappersavvecklingssystem får dessutom numera även i EU endast drivas av centrala värdepapperscentraler enligt CSDR.³

Det är inte helt klart varför den svenska lagstiftaren begränsade skyddet för avvecklingssystem till sådana inom EU/EES. I förarbetena gjordes inga övervägande om räckvidden trots att skäl 7 i Finalitydirektivet anger att medlemsstaterna får utvidga räckvidden. En möjlig orsak till detta kan som berörts ovan vara att Finalitydirektivet från början, utöver etablerade avvecklingssystem, även möjliggjorde skydd för relativt obestämda system bestående av minst tre deltagare. Med hänsyn härtill och till att regleringen innebar en särreglering i förhållande till de allmänna konkursreglerna är det förstaeligt att räckvidden begränsades.

Avvecklingslagen innehåller utöver procedurregler för ett godkännande av ett avvecklingssystem och regler om vilka som får vara deltagare i ett sådant system, två bestämmelser av materiellt intresse för skyddet av avvecklingssystem. Den första reglerar vilken lands lag som ska tillämpas om ett kollektivt obeståndsförfarande inleds mot en deltagare i ett anmält avvecklingssystem. Enligt 12 § ska för en sådan deltagares rättigheter och skyldigheter i systemet tillämpas systemets lag. Vidare föreskrivs i 13 § att ett överföringsuppdrag som har införts i ett system ska gälla mot tredje man om det har införts i systemet innan beslutet om kollektivt insolvensförfarande meddelades.

Finalitydirektivets genomförande medförde också en ändring av 5 kap. 1 § lagen (1991:980) om handel med finansiella instrument. Enligt paragrafen ska avräkning (nettning) av förpliktelser mellan två eller flera deltagare i ett anmält avvecklingssystem eller ett samverkande system gälla om avräkningen har skett i enlighet med systemets regler, eller mellan en central motpart och en clearingmedlem eller en kund till en sådan clearingmedlem som avses i förordning (EU) nr 648/2012, om avräkningen har skett i enlighet med den centrala motpartens verksamhetsbestämmelser. Denna bestämmelse medför att nettning i ett anmält avvecklingssystem är bindande för tredje man och konkursboet om en deltagare går i konkurs.

Även enligt resolutionslagstiftningen är anmälda avvecklingssystem föremål för särskild reglering. Således ska inte vissa regler tillämpas fullt ut på transaktioner och säkerheter i ett sådant system, se 13 kap. 9, 11, 12 och 14 §§ lagen (2016:1016) om resolution.

Sammanfattningsvis har avvecklingssystemens betydelse för den finansiella stabiliteten motiverat ett särskilt skydd för dessa system om en deltagare skulle komma på obestånd.

Skälen för de föreslagna lagändringarna

Den nu uppkomna situationen, där CLS och LCH kan komma att tappa sin ställning som godkända och anmälda avvecklingssystem till följd av ett brittiskt utträde-ur EU, innebär att det nu har uppstått en väsentlig risk för betydande försämring avseende möjligheterna att på ett effektivt och stabilt sätt avveckla transaktioner i såväl valuta som olika typer av finansiella instrument för den svenska marknaden. Beträffande CLS kan konstateras att begränsningen av systemriskerna vid

³ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 909/2014 av den 23 juli 2014 om förbättrad värdepappersavveckling i Europeiska unionen och om värdepapperscentraler samt ändring av direktiv 98/26/EG och 2014/65/EU och förordning (EU) nr 236/2012 (CSDR)

valutaavveckling länge varit ett prioriterat området för lagstiftare och tillsynsmyndigheter. Även när det gäller transaktioner med finansiella instrument har centrala motparter kommit att tillmätas en stor roll för att begränsa riskerna vid handeln med finansiella instrument på finansmarknaderna. Numera avvecklas en stor del av alla transaktioner genom centrala motparter, och denna utveckling har starkt stöd av politiska beslutsfattare och tillsynsmyndigheter. Central motpartsclearing är således ett högt prioriterat område och när det gäller central motpartsclearing avseende finansiella instrument har LCH en mycket viktig roll i Europa. Såvitt framkommit är den nu uppkomna risken att tappa möjligheterna till avveckling hos CLS och LCH en oönskad och entydigt negativ följd av det brittiska beslutet att lämna EU-samarbetet.

Enligt vår mening är det uppenbart att skyddet för avvecklingssystem bör kunna utvidgas till även system utanför EES. Fortsatt deltagande i CLS och LCH är för svenska banker och den svenska finansmarknaden en nödvändighet ur såväl ett riskeliminering- som ett konkurrensperspektiv. Det finns, såvitt vi kan bedöma, två huvudsakliga sätt att undvika denna risk och säkerställa att den svenska finansmarknadens aktörer även framgent har tillgång till avveckling i CLS och LCH.

Det första alternativet är att söka få till stånd en ändring av de unionsrättsliga reglerna på området. Detta skulle kräva ändringar i Finalitydirektivet och eventuellt i andra direktiv. Med beaktande av att lagstiftningsprocessen inom unionen tenderar att vara relativt tidskrävande, och att ett brittiskt utträde ur unionen kan inträffa i mars eller april 2019, framstår detta i praktiken inte som en framkomlig väg.

Frågan är då om det är möjligt att säkerställa fortsatt möjlighet till avveckling hos CLS och LCH genom ändringar i svensk lagstiftning. Detta skulle konkret innebära att det skydd som ges till anmälda avvecklingssystem enligt svensk lag utsträcks så att även system i länder utanför EES kan behandlas på motsvarande sätt som anmälda avvecklingssystem i EES-länder. Som nämnts ovan medger Finalitydirektivet att skyddet utsträcks på detta sätt enligt direktivets skäl 7. Enligt vår mening framstår detta alternativ som det enda sätt som i praktiken står till buds för att i tid undvika risken för stora negativa effekter för den svenska finansmarknaden. Regeringen bör därför genomföra de ändringar som krävs för att möjliggöra deltagande av svenska finansiella institut i systemviktiga avvecklingssystem utanför EES. Vi vill återigen framhålla det starka behov som enligt vår mening finns av att genom välmotiverade och relativt begränsade ändringar i vissa lagar undvika risken för stora – och oönskade – negativa effekter för värdepappers- och valutamarknaderna.

Rörande risken att en sådan utvidgning skulle kunna medföra att skyddet även kommer att omfatta mindre lämpliga system kan konstateras att EUs lagstiftning numera begränsar möjligheten att driva avvecklingssystem i förordningen om förbättrade avveckling i Europeiska unionen för avvecklingssystem (Förordning (EU) nr 909/2014 om förbättrade avveckling i EU och värdepapperscentraler). Därtill bör tilläggas att denna framställan endast rör system som idag omfattas av Finalitydirektivets tillämpningsområde. En lämplig lösning synes vara att det förordnas att Finansinspektionens godkännande utgör ett villkor för att ett avvecklingssystem utanför EES ska omfattas av skyddet. Självklart bör Finansinspektionens prövning ske i samråd med Riksbanken.

Förslag till lagteknisk lösning

För att system utanför EES ska omfattas av samma skydd krävs ändring i lagen (1999:1309) om system för avveckling av förpliktelser på finansmarknaderna.

Vi föreslår att Finansinspektionen får rätt att fatta beslut om att ett avvecklingssystem utanför EES ska omfattas av de bestämmelserna om anmälda avvecklingssystem inom EES. Därigenom skulle ett avvecklingssystem komma att omfattas av de skyddsregler som finns i svensk rätt för avvecklingssystem inom EES i avvecklingslagen, lagen (1991:980) om handel med finansiella instrument (se bestämmelserna om nettning) och lagen (2015:1016) om resolution.

Förutsättningarna för att ett avvecklingssystem utanför EU/EES ska likställas bör vara att system står under tillfredsställande tillsyn och uppfyller de krav som ställs på motsvarande system inom EES samt att systemet har betydelse för den finansiella stabiliteten och finansmarknadernas funktion.

Det bör således åligga Finansinspektionen på ansökan av ett avvecklingssystem pröva om systemet ska godkännas. Denna prövning bör ske i samråd med Riksbanken. Beslutet av Finansinspektionen om att ett system ska likställas bör kunna överklagas.

Författningskommentar

Lagen (1999:1309) om system för avveckling av förpliktelser på finansmarknaden

2 §

Definitionen av anmält avvecklingssystem ändras för att avspegla att även andra avvecklingssystem än de som en stat inom EES har anmält till Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten eller till Eftas övervakningsmyndighet, kan utgöra anmälda avvecklingssystem. De ytterligare avvecklingssystem som kan komma i fråga är de som enligt beslut av Finansinspektionen ska likställas med inom EES anmälda system, i enlighet med denna lags 7 a §.

7 a §

Bestämmelsen är ny. Av bestämmelsen framgår att Finansinspektionen kan besluta att ett avvecklingssystem som inte har anmälts inom EES ska likställas med de inom EES anmälda systemen. För att komma ifråga för ett likställande bör krävas att systemet har väsentlig betydelse för den svenska finansmarknaden såsom exempelvis viktiga system för avveckling av valutatransaktioner. En ansökan om att likställas med ett anmält avvecklingssystem bör lämpligen göras av systemet ifråga. Det kan emellertid inte helt uteslutas att en situation skulle kunna uppkomma då behov föreligger för annan än avvecklingssystemet att inkomma med en sådan ansökan till Finansinspektionen.

För ett beslut om likställande bör krävas att systemet står under tillfredsställande tillsyn och uppfyller de krav som ställs på motsvarande system inom EES.

Lagen (2015:1016) om resolution

2 kap.

1 §

Definitionen av anmält avvecklingssystem ändras för att avspegla att även andra avvecklingssystem än de som en stat inom EES har anmält till Europeiska värdepappers- och marknadsmyndigheten eller till Eftas övervakningsmyndighet, kan utgöra anmälda avvecklingssystem. De ytterligare avvecklingssystem som kan komma i fråga är de som enligt beslut av Finansinspektionen ska likställas med inom EES anmälda system, i enlighet med 7 a § lagen (1999:1309) om system för avveckling av förpliktelser på finansmarknaden.